

בדבר. קם אותו האל וההפה בעניינו של רבי אבא. נפל על פניו מפותח פחד. עד שהיה נופל על פניו, נפל פטוק בפיו, שבחותו שיר החסרים^ז עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים. ואלו העינים שלה: פרפראות לתוכה חכמה עליזה שגמלה שגמלה מלמעלה, ומתחזק חשבון ותקופות ועבורים מתמלאים, ונעושו ברכות, שיאצאו מימייו לכל האזרדים, (אotton עינים) עד שנפכו לכל חשבון ועboriy הלבנה בלבד (שהוחז) וכוכבים מזלות לעשות חשבון, וזהו שער בת רבים, זהה הלבנה על שבחוז.

אמר רבי אבא לרבי יוסי, אומה מרגלית קדושה שהיתה מחת ירך, מתחזק טיעו של החסיד הקדוש שהוא אצלונו, ומה יפה הוא, וחזרנו בו. שהרי ודאי לא צירך להוציא אשה להשרותה במקום אחר, עד שבעלה יציה ויתן לה רשות ללבת, ומודיעים לבעה בהתחלה, ומפייסו אותו שהוא יציה אומה ויתן לה רשות ללבת לו מוקם. כך קדוש ברוך הוא פיס את משה, ועד שפטנו לו רשות ואמר לו: אמר אתה, הנני נתן לו את ברית שלום, לשורת בתוכו. ועד שפטנו לה רשות ללבת לשם, לא הלבת. מעין לנו? מציקו של עולם, כמו קלח רשות לשורת בתוכה שפטנו לה רשות לשורת בתוכה צדיקי הרים הזה. וישבה עمم כמו קלח בתוכה הקשותים שלה. וצדיק הרים רואה ושם בזה. אבל בין זרועות בעלה שוכבת, וחזרה להיות אמת, ושבה לבעה, כמו שנאמר (אסתר כ בערב היא באה ובבקר היא שבה. בערב היא באה לבעה, ובבקר היא שבה לצדיקי הרים, והכל ברשות בעלה. וזה שבחות

לייה. אמר, שמעניא, ולא אדרנן מלאה. קם ההוא טולא, ובטש בעניינו דרבי אבא, נפל על אנטוי מגו דחילוג. עד דהוה נפל על אנטוי, נפל קרא בפומיה, דכתיב, (שיר השירים ז) עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים. ואlein עיניין דילה, פרפראות לגו חכמה עלאה, דאתמשכא מליעלא, ומגו חשבון ותקופין ועבורין אתמלחין, ואתעבידו ברכות, דנפקו מימין, לכל סטרין, (ג"א אינוי עיני) עד דאתפקידן לכל חשבון ועבורין דסירה בלבד (ס"א דלבר), וככביין ומזרלי למעד חשבון, ורק איהו על שער בת רבים, רק איה סיירה דלבר.

אמר רבי אבא לרבי יוסי, ההוא מרגלא קדישא דהוה תהות ידק, מגו סייפה דחסידא קדישא דאיהו גבן, כמה שפיר איהו, ואהדרנן ביה. דהא ודאי לא אצטיריך לאפקא אתה, למשרי באתר אחרא, עד דבעלה יפקד לה ויהיב לה רשו למבה. ואודעין לבעלה בקדמיה, ומפניין ליה, דהוא יפקד לה, ויהיב לה רשו למיהך להhoa אתר. פ"ק קדשא בריך הוא פיס למשה, ועד דיבב ליה רשו, ואמר ליה אימה אנת, הנני נתן לו את ברית שלום, למשרי בגויה, ועד דיבב לה רשו למבה פמן, לא אזלת.

מנין. מצידי גו צדייק בהאי עלמא. ויתבא למשרי גו צדייק בהאי עלמא. וצדיק דעלמא עמהון, בכלה גו קשותהא. וצדיק דבעלה חמיא, ותדי בהאי. אבל בין דרוועי דבעלה שכיבת, ואתחדרת למיהו בהדייהו, ותבת לבעלה. כמה דעת אמר, (אסתר כ) בערב היא באה ובבקר היא שבה. בערב היא באה, לגבי בעלה. ובבקר היא שבה, לגבי בעלה. ובבקר היא שבה לצדיקי הרים, ולגביה צדייקיא דעלמא. וכלא ברשותא